

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Schimbării la față a Domnului

Din sărbătoare în sărbătoare Mă las cuvânt în cartea Mea de azi pentru hrana ta cea din cer, popor care ești credincios venirii Mele iarăși de la Tatăl la om. Sunt Fiul Tatălui Savaot, născut din Tatăl mai înainte de vecii. La facerea cerului și a pământului am făcut apoi pe om din pământ și am pus din Mine duh de viață în el, și după chipul Meu M-am uitat când l-am plămădit. Și după ce el s-a smuls din Mine ca să fie de sine, Eu și cu Tatăl am plâns cu plâns dumnezeiesc după om cinci mii de ani și mai bine, și apoi Tatăl M-a trimis pe pământ ca să întocmească prin Mine întoarcerea omului la Tatăl. Toată sarcina păcatelor omului am purtat-o pe pământ, și apoi le-am pironit pe cruce împreună cu Mine, și apoi am înviat pentru om și l-am luat și M-am dus cu el la Tatăl cu lucrarea salvării lui întocmită și l-am spus Tatălui: Tată, iată Omul! Așa am lucrat Eu atunci salvarea omului pierdut din rai, iar acum Mă fac cuvânt peste pământ și vin din Tatăl pe calea aceasta și îl învăț mult pe om, îl învăț să treacă din trup în duh, de la moarte la viață, de la întuneric la lumină, de la păcat la sfințenie, căci voia Mea aceasta este: sfințirea omului. Amin. O, și de ce sfințirea omului? De ce aceasta, o, Tată al Meu?

– O, Fiule scump, după ce Noi în vremea facerii a toate câte s-au făcut am grăit Unul către Altul să facem om după chipul și asemănarea Noastră, Tu M-ai ascultat, și din pământ l-ai plămădit pe om și apoi ai suflat peste el și ai ridicat pe picioarele lui om cu suflet viu. L-ai despărțit apoi în două și l-ai numit bărbat și femeie, așa precum l-ai zidit, și ai făcut așa ca să nu se simtă singur omul, dar numai de cât el s-a semețit și mai mult dacă nu s-a mai simțit singur, s-a semețit mai mult ca atunci când și-a zis în sinea lui că el este mare și când s-a ridicat cu gândul deasupra lui Dumnezeu, iar îngerii care-i slujeau au început să cadă odată cu înălțarea omului care a căzut prin înălțare, și atunci gura Ta a rostit peste îngerul Mihail să dea poruncă îngerilor să aibă frică de Dumnezeu și să ia aminte la El și nu la om.

O, omul s-a semețit și mai mult apoi dacă s-a văzut că nu este singur. Căzuse ceata cea dintâi a îngerilor, căzuse din cinstea în care era, căzuse odată cu căderea omului care s-a înălțat pe sine peste Dumnezeu, iar răul acesta lucrat de om s-a numit satană și a căzut din cer cu tot cu om, iar Tu, Fiule scump, ai fost martor la această durere, și martor ești și de atunci până azi, căci îngerii căzuți prin înălțarea omului se războiesc de atunci împotriva omului prin care ei și-au pierdut statul și slava din care au căzut. O, câtă durere pe Noi de atunci și până azi, Fiule Unule al Meu! De atunci s-a înființat timpul, tată, și de atunci Noi suferim în timp, și tot așa și omul, tată. Am coborât acum, la sfârșit de timp, cu slava cuvântului Tău pe pământ, și iarăși Tu lucrezi cuvânt de facere a omului așa cum lucrezi când îi grăiai lui Moise pentru poporul Israel ca să-l faci pe el împărăție a lui Dumnezeu. împărăția lui Dumnezeu este acolo unde Dumnezeu grăiește și unde poate cu puterea Sa, dar omul s-a ridicat tot mereu și s-a semețit față în față cu Dumnezeu, așa cum a fost și cu poporul cel din vremea lui Moise, căruia Tu i-ai grăit atât de mult timp de patruzeci de ani, și în mijlocul căruia Ne-am arătat cu multul slava și puterea cea prin cuvânt rostită să fie și să lucreze la vedere ca să aibă Dumnezeu un popor pe pământ între popoare.

Cel mai mare dușman din om împotriva Noastră nu este păcatul lui, o, Fiule îndurerat ca și Mine, Tatăl, ci este necredința din el, căci ea îl dezbracă pe om de Dumnezeu. O, Te-am trimis apoi pe pământ acum două mii de ani și nu Ți-a încurcat venirea și lucrarea de facere iarăși a omului, nu Ți-au încurcat-o păcatele omului, ci Ți-a încurcat-o necredința lui, tată, căci cei plini de păcate Te-au cunoscut și Te-au primit în ei și Te-au purtat apoi și Te-au arătat lumii prin smerenia lor, căci mai smerit este un păcătos, străin de Noi prin păcat, decât un drept care se

îndreptățește pe sine înaintea lui Dumnezeu prin faptele dreptății lui și ale slujirii lui înaintea Noastră, Fiule scump. Acum două mii de ani i-ai luat pe cei trei dintre ucenicii pe care Ți-i descoperisem ca să-Ți arăți cu ei lucrarea între oameni și Te-ai suit cu ei pe munte înalt și Ți-ai lăsat văzută slava pe care o ai de la Mine mai înainte de întemeierea lumii, căci fața Ta și veșmintele Tale au strălucit ca soarele și s-au făcut albe ca lumina, și Te-ai arătat cu Moise și cu Ilie și ai grăit cu ei înaintea celor cu credincioșie și spuneai despre patima Ta, care avea să urmeze pentru răscumpărarea omului, iar Petru a dat să-Ți spună să rămâi pe munte și să faci trei colibe, Ție și lui Moise și lui Ilie, dar voia Ta a fost să pătimești pentru salvarea omului, și atunci Tu prin nor luminos ai umbrit priveliștea de pe munte, iar Eu, Tatăl, am rostit peste ei din nor și am spus: «Acesta este Fiul Meu iubit, întru Care am binevoit și pe Acesta să-L ascultați». După ce Tu i-ai ridicat de jos, din spaima lor, ei au văzut că numai Tu mai erai cu ei, și le-ai spus lor să nu spună nimănui de slava Ta cu ei până ce Tu nu Te vei ridica prin învierea Ta. O, Fiule scump, îți arătasei lor Scriptura venirii lui Ilie, precum era scris în Scripturi să fie, și ai făcut înțeleasă lucrarea lui Ioan Botezătorul, care vestise în vremea aceea tuturor împărăția cerurilor și pocăința oamenilor spre Dumnezeu, ca să Se milostivească Domnul de ei. O, Fiule scump, tot așa Mi-am slobozit Eu în ziua aceasta de sărbătoare glasul Meu peste cei de azi credincioși lucrării Tale peste pământ și peste om, și tot așa le grăiesc și lor și le spun așa: Cuvântul Acesta este Fiul Meu, întru Care binevoiesc; de El să ascultați! Amin.

– Iar Eu sunt cuvântul Tău, o, Tată al Meu, și le spun lor: Cel ce Mă ascultă pe Mine ascultă pe Tatăl, Care M-a trimis, căci în Mine Tatăl Se slăvește cu tot cuvântul Său, cu toată lucrarea Sa. Amin.

O, poporul Meu, nu-i place duhului potrivit când aude de la Mine că-ți zic poporul Meu; nu-i place să audă că țarina neamului român e patria Mea cea de azi, patria venirii Mele pe pământ după două mii de ani pentru Scriptura nașterii din nou a lumii, precum este scris în Scripturi să lucrez. Iată, Eu nu Mă încurc nici azi în păcatele omului, ci Mă încurc în necredința lui, iar tu să iubești slava Mea din mijlocul tău și să-i fii credincios, căci împărăția Mea nu este din lumea aceasta, și de aceea lumea n-o primește și n-o vrea pe ea, fiindcă ea se are pe ea, și altfel ea nu mai vrea. Eu însă îi spun ei că vine biciul lui Ilie și va cădea în usturime după usturime lumea, și pace nu va fi, și va fi facere cu durere, și va fi Dumnezeu cu lucrarea Sa peste pământ și Se va slăvi prin ea, precum este scris să se împlinească așa. Amin.

O, poporul Meu de la izvor, scoală-te dis-de-diminează și iarăși să-Mi așezi sărbătoare cu strângere la izvor, că vin la izvor ca să bea cei ce însetează după Mine și după tine, iar tu să-I așezi Domnului popas cu ei, căci El îi strânge lângă El și îi hrănește pe cei ce-L caută, pe cei ce vor să învețe să fie. Cere la Mine vreme slujitoare Mie și ție pentru cei ce vin după hrană din cer, că e frumos să ceri la Dumnezeu, fiule, și e frumos să fii fiu al Său, fiu care cere Tatălui pe cele care Tatăl îi spune lui să le ceară. Amin.

Binecuvântată să fie strângerea poporului cel plin de dor, căci iată, se îndreaptă spre izvor cu inima, cu dorirea și apoi cu pasul și apoi cu hrănirea lui din gura Mea! Amin.

Binecuvântat să fii tu, cel ce pregătești masă de sărbătoare și popas Domnului ca să fie cu oamenii, cu cei ce vin crezând și învățând să creadă ca să fie! Amin.

Binecuvântată să-ți fie înțelepciunea și fapta ei pentru care tu te pregătești înaintea celor ce vin la izvor, o, poporul Meu! Eu, Domnul, îți dau de la Mine ca să ai și ca să poți pentru mărturisirea Mea, căci am voit și vreau să-Mi fii mărturisitor, tată. Vremea blândă să te însoțească la sărbătoarea cea pentru mama Mea Fecioară, și tot și toate să fie pentru slujirea sărbătorii, poporul Meu. Amin.

O, poporul Meu, să nu judeci cu judecată pe aproapele tău, ci numai pe tine, tată, căci altfel nu este mântuire, ci este judecată. Cel ce știe această minunată lucrare, acela scapă de judecata faptelor lui rele înaintea lui Dumnezeu, iar cine lucrează altfel, acela a și fost judecat, căci a călcat peste Dumnezeu, Care nu vrea moartea celui greșit, ci voiește învierea lui. Amin. Ai grijă

de mântuirea ta, fiule, căci Eu ți-o lucrez, numai tu s-o dorești și s-o ai. Eu sunt Cel ce lucrez înaintea și în urma omului neputincios, așa cum am lucrat mereu. În ziua de joi M-am făcut trup și sânge pe masă la cină și M-am dăruit ucenicilor Mei, și numai a doua zi am împlinit ceea ce Eu le-am dat lor la cina cea de taină, și am lucrat mai dinainte ceea ce le-am dat prin jertfa Mea, și, iarăși, Mă fac pâine și vin pe altar și apoi se duce cu Mine la bolnav sau la cel credincios și Mă împarte cel ce Mă împarte spre viața omului. Lucrez și înaintea și în urma omului, așa cum lucrez și cu acest cuvânt ieșit din gura Mea odată cu taina cea de pe altar a jertfei Mele cea pentru om. Mă fac trup și cuvânt pe masa Mea de azi, și prin cuvânt lucrez și Mă fac și Mă dau ție trup și cuvânt, poporul Meu. Voiesc să-l vindec de necredință și de îndoială pe cel ce stă așa în poporul Meu, și nu știu cum s-o mai dau ca să Mă deslușesc Eu și lucrul Meu din mijlocul tău, alături cu cei prin care Eu vin la tine ca să te cresc cu duh din cer, cu dragoste din cer și nu de pe pământ, tată. Nașterea cea de sus, aceasta este dorirea Mea peste om, dorire care Mă arde în piept, poporul Meu. Sfințirea ta este cărarea Mea spre tine, iar tu să fii ca Mine, blând și smerit cu inima, și să stai cu credincioșie înaintea Mea pentru lucrul tău cu Mine, că am nevoie mai mult decât oricând de fii cu credincioșie, iubitori și plini de dor de cer în ei, căci cerul este scaunul Meu de domnie, poporul Meu, și de pe el împărățesc peste tot și peste toate dacă-l am în om. Amin.

Voi, copiii din porți, fiți-Mi copii, tată, căci dragostea din voi este de copil, iar cei ce vă judecă pe voi și nu vă iubesc, aceia nu sunt copii, ci sunt judecători, și tot așa și văd. Voi însă fiți plini de planul Meu cel dumnezeiesc și nu vă potriviți durerii care dă mereu să vă doboare puterea cea pentru Mine, și cu ea în voi așa să puteți pentru Mine, căci vai celui fără cruce ca și a Mea, și vai celui ce-și face el crucea lui ca s-o poarte! Fiți îndelung răbdători, tată, și slujiți-Mi cu iubire, că am nevoie de slujirea voastră, tată, și prin răbdarea și slujirea voastră cea pentru Mine Eu, Domnul, voi câștiga Tatălui pe mulți, și apoi voi lucra mult ca să împlinesc Scripturile cele din urmă: nașterea din nou a lumii, cer nou și pământ nou și slavă de nou Ierusalim pe pământ, precum este scris. Amin.

O, calea Mea cu tine, poporul Meu, este calea Mea, tată, și pe ea Eu trebuie să grăiesc și nu să tac, iar tu să lucrezi după cuvântul Meu ca un fiu, căci fiul Meu este cel ce ascultă de Mine așa cum Eu ascult de Tatăl și îi sunt Lui Fiul iubit, întru Care El binevoiește, și de Care tu să ascuți, o, poporul Meu. Amin, amin, amin.

06/19-08-2008